

Bűvös négyzetek

n° 9

J	A	V	A	M
A	P	A	P	Á
V	A	S	Á	R
A	P	Á	C	A
M	Á	R	A	D

Nekem nincs **javam**. Nincs javasasszonyom.
 A költészet aranypénze minden vagyonom.
 Pá! Pá! **Apa, pá!** Menekültömben **vasár-** és ünnepnap
 kihullanak zsebemből a csillagok.
 Eljön hozzám a böjt, miként a **vas ár**,
 csak a költők olcsóbbak, olcsóbban kínálják magukat.
 Ritmikus **apáca**. Szerelmes szem. Líra-tördelék.
 Aki **már ad** valamit magára, adjon rám ruhát.
 És adjon enni – korpám, **darám** fogyóban.
 Fél tőlem a **cápa**. Főleg mióta **rá sav** fröcsögött.
Á papa, jeges homlokodon a nagy postabélyeg
 tegnap zsír volt, talán olaj, **ma vaj** és
 szél fújta betűsorok. Lelkizést romboló úthengerek.
 Az ébredő ezüst legyen velünk, ne az apáca nyomorúsága
 és szemünkben legyenek toronycsodák.

R	A	K	Ó	S
A	Z	A	H	Ó
K	A	J	A	K
Ó	H	A	Z	A
S	Ó	K	A	R

Nagyon **rakós az a hó**. Kirakós. Mint a fecskék
 hurokja az alkonyat szürke taván.
 Fürdik benne az élvezet. Siklik benne a **kajak**,
 Vizünkön a napsugarak keresztrovása.
 Reggelizünk egy képzelt virradatban.
 A tökéletes eredet első villanása vajon milyen volt?
 Milyen volt az **óhaza**? S milyen most?
 A kőkemény **só kar**. Az vigasztal,
 hogy a leányok nagyon óvatosak.
 Csak ajkaikat nedvesítik kaporral.
 Hajamat az idő fésüli, hajadat az idő fésüli.
 A tettek megvetik bizalmasukat.
 A hold sarlója elvágja a nyakad.
 Mire az égről eltűnsz - én már vak vagyok.